Després de la devastació

Dues dècades de govern ininterromput del Partit Popular lleguen un País Valencià amb molts dèficits, i no sols econòmics. La tasca d'un executiu de canvi passarà per posar-hi ordre assumint les limitacions existents. Un finançament més just, l'aprofundiment en l'autogovern i l'adéu a la corrupció en seran els principals reptes.

Text de ***Xavier Aliaga, Víctor Maceda i Violeta Tena***

REGENERACIÓ DEMOCRÀTICA

Qualsevol millora del País Valencià passa, en primera instància, per una recuperació de la seua salut democràtica. L'allau d'imputats que han poblat les Corts les dues últimes legislatures han transmès la sensació d'un parlament contaminat. Alberto Fabra ha netejat les llistes del PPCV, condició *sine qua non* de Ciutadans per poder pactar-ne, però amb això no n'hi haurà prou. Els populars, aprofitant la majoria absoluta de què han gaudit els darrers 16 anys, han blocat l'accés a informació reservada a l'oposició, cosa que li ha valgut diverses sentències en contra del TSJ valencià i del Tribunal Constitucional espanyol. La Mesa de les Corts serà plural com el nou Consell, i n'afavorirà la transparència.

El nou president haurà de comparèixer amb més assiduïtat al Parlament, on les sessions de control seran molt severes i caldrà pactar-ho absolutament tot. Hi ha la intenció de rebaixar sensiblement les 50.000 signatures que calen per presentar una ILP, i a més, la llei electoral podria ser esmenada a fons: el 2006 va quedar fora de la reforma estatutària –pot modificar-se sense que haja d'aprovar-se un nou Estatut– i ara, amb un panorama força més esmicolat, la tanca del 5% dels vots necessària per tal d'accedir a l'hemicicle podria quedar fixada en el 3%. S'hi introduirien també factors de correció de gènere a les llistes.

FINANÇAMENT

El primer assumpte que el pròxim Govern trobarà a sobre de la taula és el de la reforma del sistema de finançament. Després d'un any de dilacions (per llei, la revisió s'hauria d'haver aprovat l'any passat), Montoro s'ha compromès a obrir la síndria del finançament després del 24 de maig. Les negociacions, per tant, haurien d'iniciar-se en el Consell de Política Fiscal i Financera que hi ha programat el pròxim juny. Això significa que els nous inquilins del Palau a penes gaudiran d'uns dies per fixar la seua posició en la reunió amb la resta de comunitats autònomes a Madrid, una trobada que promet ser a mata-degolla. Fins ara pràcticament tots els partits en l'oposició han fet seua la proposta que un grup d'economistes reputats van elaborar a instàncies de les Corts Valencianes. A grans trets, la proposta dels experts contempla més autonomia tributària i una distribució de recursos per habitant igual per a totes les comunitats, així com revisar les contribucions que Navarra i País Basc fan a la caixa comuna a través del *cupo*.

Tanmateix, en les últimes setmanes Compromís ha presentat el Concert Econòmic Responsable, una iniciativa que pretén superar l'actual esquema financer i aposta per un concert econòmic semblant al que ja tenen bascos i nvarresos.

DEUTE HISTÒRIC

Deute històric des de 2002

13.500

milions d'euros

Durant l'última legislatura la recuperació del deute històric s'ha incorporat al catàleg de greuges de gairebé tots els partits polítics de l'oposició. Amb l'excepció de Ciutadans, tots els partits han insistit que reclamaran els 13.500 milions d'euros que el País Valencià ha deixat de rebre des de l'any 2002 per les deficiències del sistema de finançament. Fins ací els consensos; a partir d'ací, hi ha divergències entre els partits en la manera més adient de reclamar aquests diners. PSPV-PSOE i EU aposten perquè l'Estat condone una part dels préstecs i els interessos generats pel Fons de Liquiditat Autonòmica (FLA). Aquest últim partit, com Compromís, també és partidari de fer una auditoria del deute. La formació que lidera Mónica Oltra, per la seua banda, proposa que l'Estat compre el deute bancari de la Generalitat al 0% d'interès.